

Sygn. akt VIII U 1543/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2014 r. w Gliwicach

sprawy L. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołań L. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 czerwca 2014r., 21 lipca 2014r. **nr** (...) - (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu L. N. prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od 25 kwietnia 2014r.,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego L. N. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1543/14

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 4 czerwca 2014r. i 21 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu L. N. prawa do świadczenia przedemerytalnego uzasadniając, iż stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy a zatrudnienie u tego pracodawcy było krótsze niż 6 miesięcy.

W odwołaniach od powyższych decyzji L. N. wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji i przyznanie świadczenia przedemerytalnego, wskazując, że spełnia wszystkie ustawowe przesłanki warunkujące prawo do tego świadczenia. Uzasadniając odwołanie podniósł, że mimo zawarcia trzech umów o pracę w okresie od 4 lutego 2012r. do 1 października 2012r. osoba pracodawcy faktycznie nie zmieniła się, jedynie forma prowadzonej przez pracodawcę działalności. Nadto podkreślił, iż ostatnia umowa o pracę została rozwiązana z powodu likwidacji stanowiska pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd połączył do wspólnego rozpoznania sprawę o sygn. akt VIII U 1744/14 ze sprawą niniejszą i prowadził pod wspólną sygn. akt VIII U 1543/14.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił, co następuje:

Ubezpieczony L. N. urodził się (...)

W dniu 24 kwietnia 2014r. złożył do ZUS O/Z. wnioski o świadczenie przedemerytalne.

Ostatnio, tj. w okresie od 1 stycznia 2013r. do 6 stycznia 2013r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) s.c. J. O., M. O. z siedzibą w Ż., na stanowisku monter. W świadectwie pracy z dnia 7 stycznia 2013r. jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę podano art. 30 § 1 pkt 4 k.p. – upływ czasu, na jaki była zawarta umowa. Jak ustalił Sąd, nieprzedłużenie umowy o pracę nie było spowodowane winą pracownika, a odstąpieniem klienta spółki od zamówienia na elementy stalowe, wobec czego utrzymywanie stanowiska ubezpieczonego w dalszym okresie stało się zbędne.

W okresie 5 stycznia 2012r. do 31 grudnia 2012r. ubezpieczony był zatrudniony w P.P.H.U. (...) w Ż. na podstawie czterech umów o pracę:

- z dnia 5 stycznia 2012r. na okres próbny do 3 lutego 2012r.,
- z 4 lutego 2014r. na czas określony od 4 do 7 lutego 2014r.
- z 8 lutego 2014r. na czas określony od 8 lutego do 30 września 2012r.
- z 1 października 2012r. na czas nieokreślony do 31 grudnia 2012r.

Przedsiębiorstwo to zajmowało się produkcją i montażem konstrukcji stalowych. W roku Ubezpieczony w trakcie zatrudnienia wykonywał pracę montera konstrukcji na różnych budowach na terenie województwa (...), np. przy budowie S., Zakładu (...) oraz w K. (zakład segregacji śmieci). Przyczyną wypowiedzenia ostatniej umowy o pracę, zgodnie z treścią wypowiedzenia była likwidacja stanowiska pracy. Zakończone zostały prace konstrukcyjne przy budowie w K., jednocześnie brak było kolejnych kontraktów, wobec czego pracodawca rozwiązał umowę o pracę z większością zatrudnianych do prac na budowach pracowników i zawiesił działalność. Na świadectwie pracy z 2 stycznia 2013r. jako przyczynę ustania stosunku pracy wskazano art. 30 § 1 pkt 2 k.p. – rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - oświadczenie pracodawcy.

Z dniem 1 stycznia 2013r., w związku ze wznowieniem prac na budowie S., (...) s.c. zawarły z odwołującym umowę o pracę na okres próbny – 6 dni, na stanowisku montera, z zamiarem następnie zatrudnienia ubezpieczonego na czas nieokreślony. Spółka ta została zawiązana przez J. O. (2) i M. O. (2), jej przedmiot działalności również stanowi produkcja i montaż konstrukcji stalowych. Produkcja odbywa się w zakładzie mieszczącym się w W., gdzie z ubezpieczonym podpisano rzeczoną umowę. Praktyką przedsiębiorstw jak i spółki było podpisywanie z nowozatrudnionymi pracownikami umów o pracę na okres próbny, następnie na czas określony i w końcu umowę bezterminową. Zarówno przedsiębiorstwa jak i spółka cywilna zatrudniały pracowników z kilkunastoletnim stażem. W związku z przerwaniem realizacji kontraktu na budowie stadionu (...) spółka nie zawarła jednak z ubezpieczonym kolejnej umowy o pracę, a wobec upływu czasu na jaki została zawarta umowa, ten powód wskazano jako przyczynę rozwiązania umowy.

Z zaświadczenia wystawionego przez Urząd Pracy w G. z dnia 24 kwietnia 2014r. (załączonych do akt organu rentowego) wynika, iż odwołujący jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy od 15 października 2013r. jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku dla bezrobotnych w okresie od 23 października 2013r. do 22 października 2013r., przy czym 6-miesięczny okres pobierania zasiłku minął 23 kwietnia 2014r. W okresie pobierania zasiłku ubezpieczony

nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

W dniu 4 czerwca 2014r. ZUS wydał zaskarżoną decyzję odmowną, z uwagi na nierozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie. Organ rentowy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy, wydał drugą decyzję z dnia 21 lipca 2014r. wskazując na niespełnienie przez ubezpieczonego kolejnej przesłanki, tj. co najmniej 6-miesięcznego okresu zatrudnienia u pracodawcy z którym stosunek pracy ustał.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony ukończył 60 lat i posiada wymagany okres uprawniający do emerytury.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego dołączone do akt sądowych oraz zeznania świadka M. O. (2) (nagranie rozprawy z dnia 21 listopada 2014r. k. 40 a.s.) i przesłuchania ubezpieczonego (nagranie rozprawy z 17 października 2014r. k. 29 a.s.).

Sąd ocenił zgromadzony materiał dowodowy jako kompletny i wiarygodny, a przez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 170), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

W myśl ust. 3 tego przepisu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6 -miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Ubezpieczony ukończył 60 lat, posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy oraz spełnił przesłanki określone w ust. 3 ww. przepisu, które to okoliczności nie były sporne w sprawie.

Spornym było natomiast ustalenie czy rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczonym nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy i czy w tym zakładzie odwołujący zatrudniony był przez okres co najmniej 6 miesięcy. Organ rentowy, biorąc pod uwagę ostatnie zatrudnienie ubezpieczonego w (...) s.c. J. O., M., O., stanął bowiem na stanowisku, iż powyższych warunków odwołujący nie spełnił.

Stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonych decyzjach, zdaniem Sądu jest błędne.

Jak wynika bowiem z przeprowadzonego postępowania dowodowego stan faktyczny kształtował się tak jak podnosił to ubezpieczony w odwołaniu i w toku procesu. Niewątpliwym jest bowiem, iż pracując od stycznia do grudnia 2012r.

w P.P.H.U. (...). O. a następnie w (...) s.c. J. O. i M. O. (w której współnikiem jest J. O. (2)) ubezpieczony, mimo zmiany pracodawcy, wykonywał tę samą pracę, pracował pod tym samym kierownictwem (z uwagi na specyfikę branży budowlanej), i w tym samym miejscu pracy – zakładzie (...) (gdzie odbywała się produkcja i z którego zakładu korzystały przedsiębiorstwa i spółka), znał swoich pracodawców i nie rozróżniał prowadzonych przez nich działalności, których przedmioty de facto były tożsame. W przypadku odwołującego zasadnym jest zatem pogląd, iż faktycznie zmienił się pracodawca, lecz nie uległ zmianie zakład pracy (w znaczeniu przedmiotowym). W tym miejscu zasadnym jest podniesienie za Sądem Apelacyjnym w Białymstoku, iż pojęcie pracodawcy i zakładu pracy rozróżnia ustawa z 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a-d), co pozwala na stwierdzenie, że pojęcie przyczyn dotyczących pracodawcy jest zakresowo węższe niż przyczyny dotyczące zakładu pracy. W konsekwencji prowadzi to do wniosku, że rozróżnienie ustawodawcy na zatrudnienie u pracodawcy i zatrudnienie w zakładzie pracy nie jest przypadkowe. Zatem wykładnia art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych nie może być tożsama z wykładnią art. 2 ust. 1 pkt 2 tej samej ustawy (patrz: wyrok z dnia 19 listopada 2013 r. III AUa 1626/13).

Abstrahując od powyższych rozważań, Sąd uznał, iż ocenę spełnienia warunków do uzyskania prawa do spornego świadczenia należało odnieść nie jak twierdzi organ rentowy do ostatniej umowy o pracę na okres próbny, ale do umowy z dnia 1 października 2012r. zawartej między ubezpieczonym a P.P.H.U. (...) O. (udziałowcem w (...) s.c.) na czas nieokreślony. Przy tej umowie o pracę bezsporna jest bowiem przyczyna rozwiązania stosunku pracy wskazana w wypowiedzeniu – likwidacja stanowiska pracy oraz okoliczność wyczerpania 6-miesięcznego okresu zatrudnienia – zgodnie z treścią świadectwa pracy z dnia 2 stycznia 2013r. Ponadto, jak wynika z zeznań świadka i wyjaśnień ubezpieczonego, wypowiedzenie otrzymało wówczas więcej pracowników, a właściciel przedsiębiorstwa zawiesił działalność z uwagi na zastój, przerwę zarówno w produkcji jak i w pracach montażowych.

Ostatnią kwestią pozostającą do rozważenia jest ustalenie spełnienia przez odwołującego warunku z ust. 3 ww. przepisu, tj. wyczerpania okresu 6-miesięcznego pobierania zasiłku dla bezrobotnych. W przypadku ubezpieczonego pobierającego zasiłek od 23 października 2013r., powyższy termin minął z dniem 23 kwietnia 2014r.

Zdaniem Sądu, ubezpieczony spełnia również i ten warunek. Przy ocenie spełnienia tego warunku nie ma bowiem znaczenia okoliczność istnienia 10-miesięcznej przerwy pomiędzy zatrudnieniem w P.P.H.U. (...) O. a rozpoczęciem pobierania przez odwołującego zasiłku, jak również znaczenia nie ma okres 6-dniowego zatrudnienia w (...) Ź. s.c J. O., M. O..

W tym miejscu zasadnym jest wskazanie stanowiska Sądu Apelacyjnego w Katowicach, zgodnie z którym wykładnia art. 2 ust. 3 ustawy z 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych powinna uwzględniać regulację dotyczącą nabycia prawa zasiłku dla bezrobotnych zawartą w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2013r. poz. 674 j.t.) (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 listopada 2013r. III AUa 255/13). Sąd Apelacyjny w omawianym wyroku uznał, że 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie musi trwać nieprzerwanie, gdyż tego nie warunkuje przepis art. 2 ust. 3 omawianej ustawy.

Skoro zatem bez znaczenia pozostaje fakt podjęcia zatrudnienia w okresie pobierania zasiłku gdyż okresy pobierania tego zasiłku można zliczać, to tym bardziej żadnego znaczenia przy ocenie prawa do spornego świadczenia nie powinno się przypisywać przerwie istniejącej między ocenianym zatrudnieniem a pobieraniem zasiłku. Jak słusznie podkreślił Sąd Apelacyjny w powyższym wyroku oraz w wyroku z dnia 14 maja 2009r. III AUa 5014/08, z literalnej treści unormowania wynika, iż warunkiem uprawniającym do uzyskania świadczenia przedemerytalnego jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy, a ustawodawca nie sprecyzował kolejnego wymagania, że ten 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien przypadać po rozwiązaniu ostatniego stosunku pracy. Nadto, zgodnie z poglądem Sądu Apelacyjnego, zawarcie innej umowy np. zlecenia po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy nie ma znaczenia z punktu widzenia warunków opisanych w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Reasumując, wobec spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich ustawowych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia przedemerytalnego, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia od 25 kwietnia 2014r., tj. od dnia następnego po dniu złożenia wniosku.

W punkcie 2 wyroku Sąd, na mocy art. 98 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. (Dz. U. z 2013r. poz. 461 ze zm.) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, orzekł o kosztach zastępstwa procesowego, mając na względzie nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład jego pracy w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia oraz brak udziału adwokata w sprawie połączonej z niniejszą (sygn. akt VIII U 1744/14), w której odwołanie osobiście wniósł ubezpieczony.

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek